

Publicerad 2004-10-04 02:52 av Elenhin

Verkligheter...

Mitt sinne

så svart.

Ärrat av så mycket smärta

genom så många år.

Hur kommer det sig

att man aldrig vänjer sig?

Det gör lika ont idag

som första gången.

Om inte mer.

Kanske mer.

För man tror att man har lärt sig

byggt upp murar

slutat tro blint

slutat hoppas

Sen kommer slaget

och man faller

faller

faller

...

Här nere är allt kalt

svart

hårt

skrovliga lodräta klippväggar

så höga att jag inte ser himlen

Jag ser inte längre

Inte ens dig

Du som varit mitt ljus så länge nu...

fyra år tror jag

minst fyra år...

Jag kommer inte över dig

Aldrig

Jag tror inte ens att jag vill

Jag vill bara linda in mig själv

i ett vinrött sidentyg

och brinna som en fackla

som ett rökelseoffer

som någon gång

når dig.

Då blir jag kanske en del av ditt liv
Då kanske jag kan få frid.

Tills det att jag finner
en eld helig nog

så får jag sitta kvar här nere
och vänta
vrida och vända på sammanhang
pussla och grubbla på ord och tankar
och försöka tänka mig ur det här
som du försatt mig i.
Det kanske inte är du?
Det kanske aldrig var du?
Det kanske var en likadan - från någon annanstans

En plats där du var min
Där du ännu är min
Där du alltid kommer att vara min.

Hur många dimensioner kan det finnas?
Hur många portaler?
Hur många verkligheter?

Det kanske inte alls är särskilt osannolikt
att jag en mörk natt under en vacker måne
öppnade en port till din verklighet
och fann dig där
och blev din...

Medan din tvilling vandrar denna jord
och driver pikar av is in i mitt hjärta

Jag kommer aldrig att lämna dig
förrän vi kan säga
\"den här världen var bara en dröm, vi sov...
- nu har vi vaknat...\"
förrän vi kan säga...
\"Under några sekunder förlorade vi oss här
och trodde att världen var rund

Miljoner mil från där vi är

Tack och lov att vi kom hem igen...\"

Tänker fortsätta att vandra i dina drömmar

och bjuda in dig till mina...

Tids nog ses vi - när vi kommer hem...

Tillsvidare lever jag med dig som jag gjort hittils

Inget kanske förändrades?

Jag har bara upptäckt dig på nytt...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elenhin med Poeter.se id #1208 innehar upphovsrätten